Kaomi den 25 okt. 1926.

No. 26.

Min kära lilla Ester!

Nu är det väl ändå din tur att få brev, tycker att det är så längesedan jag skrev till dig. Ber först Er alla om ursäkt för att jag dröjt med dessa rader, men det har varit alldeles omöjligt för mig att hinna med att få ihop ett brev till Eder.

I förra veckan voro Oscar och jag samt vår lille som i Kiaochow och hälsade på farfar. Jag passade då på att tillsammans med Doris resa till Tsingtau för att köpa upp en del saker. Roy växer ju så fort så kläderna räcker inte till honom. Jag har nu sytt en del skjortor till honom, av tyg jag köpte i Tsingtau. Så försöker jag sy kläder till honom av mina gamla kläder. Jag fick tag i en härlig tröja av kamelhår till lille Roy, det börjar bli så kallt så kläder förslår inte till honom. Förra vintern var han ju så liten så då bäddade man ju bara ner honom, det är annat nu då han skall vara uppe och ute och springa hela dagarne.

Strax innan jag for till Kiaochow hade jag en stor tvätt att klara av. Sedan jag kommit hem har jag haft storbak. Lisa Lidqvist och hennes pojkar var här hela dagen i går. Så bakade jag lite för Ma. Hon och Margaret kommer antagligen hem i denna veckan och Ma har ingen tjänare nu som kan baka åt sig så jag har gjort iordning lite kaffebröd åt henne. Hoppas att Margaret är så kry så hon får följa med Ma hem. De har ju nu träffat kronprinsen och kronprinsessan och de har säkert haft trevligt. Vi har ännu ingenting hört från dem angående deras sammanträffande med de kungliga.

Ja tack snälla du för ditt brev no. 42 av den 11 sept. med när slutna avskrift av Fryxells brev. Det var riktigt snällt av dig att kopiera hans brev, det var så rörande att läsa hans rara brev, som naturligtvis på samma gång är ett den allra sorgligaste skildring av hans älskade hustrus sjukdom och död. Tänk att själv få göra iordning kistan åt sin älskling. Tycker det är så oerhört. Stackars lille Fryxell, alldeles ensam därute i Kongo ej någon hustru och ej det lilla solskenet. All jordisk lycka tagen ifrån honom i ett enda tag. Hade han ej En himmels trofast Fader som styrkte och tröstade honom, skulle han säkert alldeles duka under.

Så vår egen lille Dadda. Jo Ester jag har nog av Edra brev förstått hur det varit med Daniel, att han blir allt klenare och klenare. Men i någons brev lät det rätt så hoppfullt ett tag så jag började liksom få ett svagt hopp om att han kanske skulle krya på sig, för Gud är ingen ting omöjligt. Men nu ser jag ev ditt sista brev att han är riktigt dålig och att hans korta liv här på jorden snart är till ända. Det tröstar mig mycket att Daniel själv är nöjd med Guds vilja och att han kan tacka Gud för motgången. Jag har känt det väldigt svårt, för jag var rädd att Daniel skulle känna det svårt att dö då han är så ung, och jag har bedit Gud mycket angående det. Men ack det är så tråkigt för mig att ej få träffa honom mer, tycker jag skulle så gärna vilja se honom och prata lite vid honom. Jag har grått lite så mycket för det och känner det

Kasmi den 25 okt. 1926.

No. 26.

Min Bäste Lasse!

Nu är det väl ändå din tur att få brev, tycker att det är så länge sedan jag skrev till dig. Ber först Er alla om ursäkt för att jag dröjt med dessa rader, men det har varit alldeles omöjligt för mig att hinna med att få ihop ett brev till Eder.

I förre veckan voro Oscar och jag samt vår lille son i Kiscchow och hälsade på farfar. Jar passade då att tillsammans med Dorita resa till Tsingtau för att köpa upp en del saker. Roy-vaxar ju så fort så kläderna måsker inte till honom. Jag har nu nytt en del arbetar till honom av mina gamla kläder. Jag fick tag i en hyvlig tvåja av kamelhår till lille Roy, det börjar bli så kallt så kläder förslår inte till honom. Förre vintern var han ju så litten så då behövde man ju bara ner honom, det är smått nu dåxx han skall vara uppe och ute och springa hela dagarna.

Strax innan jag for till Kiaochow hade jag en stor tvätt att klara av. Sedan jag kommit hem har jag helt strukit. Lisa lidvalet och hennes pojkar var här hela dagen i går. Så bakade jag lite för Ma. Hon och Tarzan kommer att äta middag hos oss här ikväll. Vi har ingen tjänarinna som talar engelska, det är så jag har stort fördelning för kalfsbröd åt henne. Hoppas att Tarzanet är så kry så hon får följa med Ma hem. De har ju nu trifvlet kompisen och kompisessan och de har alkert helt trevlig. Vi har ännu ingenting hört från den angående deras ammanträffan - de med de kungliga.

Ja tack emilia du får ditt brev no.42 av den 11 sept. med nyr glutna avskrift av Fryxells brev. Det var pricksigt samlit av dig att fotera hans brev, det var så rörande att läsa hans brev, som naturligtvis på samma gång är ett dem allra sorgligaste skildring av hans vistade hustrus sjukdom och död. Tänk att själv få göra lordning kistan åt sin älskling. Tycker det är så overkligt. Stackars lille Fryxell, allt döles emsam därute i Kongo ej någon husfrun och ej det lilla solskenet. All jordisk lycka tagen ifrån honom i ett enda tag. Hade han ej sin hemlängtan trofast fader som stryktе och tröstade honom skulle han säkert allt döles duka under.

Så var egen lille Dadda. Jo Fader jag har nog av Edra brev förstått hur det varit med Daniel, att han blixtx allt klenare och klenare. Men i många brev lät det rätt så hoppfullt och tog så jag på lätta likaså få ett svagt hopp om att han kanske skulle krya på sig, för Gud är ingenting omöjligt. Men nu ser jag av ditt sista brev att han är riktigt dålig och att hans korta liv här på jorden snart är till ända. Det tröstar mig mycket att Daniel själv är nöjd med Guds vilja och att han kan tacka Gud för motgången. Jag har känt det väldigt svårt, för jag var rädd att Daniel skulle känna det svårt att dö då han är så ung, och jag har bedit Gud mycket angående det. Men ack det är så tröstligt för mig att få tro lilla Roy, tycker jag skulle så gärna vilja se honom och prata lite vid honom. Jag har grestit så mycket för det och känner det

så smärtsamt. Men kommer han nu lyckligt hem bara och måtte Gud göra hans sista stunder ljusa och ge honom en rik och härlig ingång i sitt rike så får vi leva på hoppet att en gång få mötas hemma där vi aldrig behöver sörja över att få lämna nära och kära. Så är vår lille Dadda skonad för mycke lidande och många sorger och bärgad för evigt. Må Gud hjälpa honom och oss alla.

Fick verkligen ihop ett par rader häromdagen till församlingen har gått så länge och tänkt att jag skulle skriva men ack jag hinner ej med allt.

Nu är klockan ½10 och jag skulle egentligen börja läsa och jag har ännu inte fått trollungen i säng. Så skulle jag väl säga lite om huru vi mår. Det är som vanligt bra som väl är. Oscar är ute och flackar omkring lite varstans. Minns ej om jag skrivit till Eder om att det var en församlingsmedlem som blivit tagen av soldater och satt i fängelse trots att han var alldeles oskyldig. Skrev om det till församlingen och tror att jag skrivit till Er också om det. Oscar har varit till den platsen där han var fängslad och har nu lyckats få ut honom, så ham är nu på fri fot över vilket han själv och vi inte äro litet glada för. Huru mycket hans far fick ge i lösensumma veta vi inte, för det skulle ordnas efter det Oscar lämnat. Jag var allt lite ängslig för att det skulle hända Oscar något men som väl var fick allt en lycklig utgång för vilket vi ge Gud äran.

Jag läser, lagar mat, se efter pojken m.m. och det går så bra då man får vara frisk. Hinner ej mer nu. Hälsar alla så väldigt mycke och moster Ester hälsas såförskräckligt mycke av sin lilla systerson och av hans pappa och mamma.

Din

Lillasyster.

PS.

Just då jag skulle sända detta brev till posten, kom det brev av den 29 sept. m. 43. för vilket jag tackar så mycket. Du talar om ostarna. Kära du det är ej meningen att de skola sändas på posten. Allt jag nu be Eder vara vänliga skaffa skall sändas med Gerda ej per post. Atorkomma till ditt brev en annan gång. Håll på att sända äväg brevet utan överskrift.

D.S.

Din

Lillasystor

PS.

Just då jag skulle sända detta hem till posten, kom det hemom den 29 sept. nr. 43. för vilket jag tacka så mycket. Du talar om ostarna. Nära du det är ej meningen att de skola sändas på posten. Allt jag nu de teder vara sänliga, skaffa skall sändas med lyda ej per post. Storkommen till dit hemom emanging. Ställ på att sända ärg hemot utan öppnande.

P.S.

Bilaga till brev av den 2-5/10-26

Privat till den Långa.

Du frågade en gång huru det var med Nina. Jo du må tro att hon är söt och rar som det värsta. Några dagar efeter det hon kommit hit till Kaomi sade hon umgefär så här:"Jo du Hellen vi skulle väl tala lite om det där brevet." Ja sa jag hur hänger det där ihop m.m. Hon berättade då en hel del och sade bl.a. att det var inte genom brev från Kina jag skulle ha hört det utan Egron skulle ha sagt det till mig antingen då vi träffades i London eller också i Sverige. Jag sade henne att Egron aldrig sagt ett oord om henne och att alltsammans var löst prat kanske någon sagt det för att ställa till tråkigheter o.s.v. Sedan dess har det aldrig varit tal om det och Nina är så sockersöt mot mig så det är väldigt. Då hon kom från Sverige fick jag en stor parfymflaska av henne. det blir nog aldrig tal om det mer. Jag tror att hon känner sig skamsen över vad hon skrivit och ångrar det nog mycket. Ja så är det med det.

Vad prat från elaka människor kan ställa till mycket ont hä i världen. Nej nu adjö med dig lilla Ester.

Din

Hella.

Privat till den Långa.

Du frågade en gång huru det var med Nina. Jo du må tro att hon är söt och rar som det värsta. Några dagar efeter det hon kommit hit till Kaomi sade hon umgefär så här: "Jo du Hellen vi skulle väl tala lite om det där brevet". Ja sa jag hur hänger det där ihop m.m. Hon berättade då en hel del och sade bl.a. att det var inte genom brev från Nina jag skulle ha hört det utan Egron skulle ha sagt det till mig antingen då vi träffades i London eller också i Sverige. Jag sade henne att Egron aldrig sagt ett oerd om henne och att alltsammans var löst prat kanske någon sagt det för att ställa till tråkigheter o.s.v. Sedan dess har det aldrig varit tal om det och Nina är så sockersöt mot mig så det är väldigt. Då hon kom från Sverige fick jag en stor parfymflaska av henne det blir nog aldrig tal om det mer. Jag tror att hon känner sig skamsen över vad hon skrivit och ångrar det nog mycket. Ja så är det med det.

Vad prat från elaka människor kan ställa till mycket ont hå i världen. Nej nu adjö med dig lilla Ester.

Din

Hosta.

Ester Privat

Kära Ester i ditt brev av den 29 sept. säger du bland annat att du väger ~~XXX~~ 78 kg. Mitt kära barn vad stoppar du i dej. Jag vägde innan jag kom in på Fingspongs lasarett som elev 73 kg. men då jag lämnade där hade jag lättat 10 kg. alltså vägde jag då 63. I somras vägde jag mig och efter svensk vikt skulle det visst bli 61½ om det nu var riktigt och det är mycket möjligt för jag är magare nu än vad jag var då jag reste hemifrån. Men jag är inte sjuk gå ej och inbilla Er det. Ni skall tänka att jag fått en pojk läser kinesiska många timmar om dagen, sköter hus man och barn.m.m. så det skall väl ta lite på hullet. Nej jag är så kry och glad över att du lägger på Ester, men du behöver allt hjälpa springpojken och lägga på hullet hon väger alldeles förlite. Den lilla väger inte så dumt, inte den andra tösa heller.

För att gå tillbaka till Dadda igen så har visst alla människor varit snälla emot honom och besökt honom eller hur???????? Elsa på Linneplatsen skickade visst blommor ofta till Dadda, jag har skrivit till henne och tackat henne för att hon varit så rar mot min lillebror. Rart av Lyddan också att hjälpa mamma, det behövs sannerligen mamma och Ni allesammans äro väl alldeles uttröttade, nu får Ni alla hämta Eder efter att ha hjälpt lilla Dadda hem.

Nu är det bäst jag slutar för Roy vill ha mat och lägga sig, den store pojken vill också ha mat. Adjö nu och hälsa allesammans från oss alla tre. Gud skall hjälpa och uppehålla oss alla.

~~XXXXXX~~ Eder Din

Hulda.

# Beställningslista.

1. Konserveringsapparat.
2st. Julostar.